

Bryssel 24.8.2020
COM(2020) 425 final

2020/0196 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä Euro–Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamiseen

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee EU–Libanon-assosiaatiosopimuksen assosiaationeuvostossa unionin puolesta otettavaa kantaa EU–Libanon-assosiaatiosopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamista koskevan päätöksen suunniteltuun hyväksymiseen.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Euro–Välimeri-sopimus Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen¹, jäljempänä 'sopimus', tarkoituksena on luoda edellytykset tavaroiden, palvelujen ja pääoman kaupan asteittaiselle vapauttamiselle. Sopimus tuli voimaan 1. huhtikuuta 2006.

2.2. Assosiaationeuvosto

Sopimuksen 74 artiklan 1 kohdan määräysten mukaisesti perustettu assosiaationeuvosto voi päättää muuttaa käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan 4 määräyksiä (pöytäkirjassa 4 oleva 38 artikla). Assosiaationeuvosto laatii päätöksensä ja suosituksensa kahden osapuolen yhteisellä sopimuksella.

2.3. Assosiaationeuvoston suunniteltu säädös

Assosiaationeuvoston on määrä hyväksyä seuraavassa kokouksessaan tai kirjeenvaihtona päätös, jäljempänä 'suunniteltu säädös', käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan 4 määräysten muuttamisesta.

Suunnitellun säädöksen tarkoituksena on muuttaa käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan 4 määräyksiä.

Suunnitellusta säädöksestä tulee osapuolia sitova assosiaatiosopimuksen 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevassa alueellisessa yleissopimuksessa, jäljempänä 'yleissopimus', vahvistetaan sellaisten tavaroiden alkuperää koskevat määräykset, joilla käydään kauppaa sopimuspuolten välillä tehtyjen asiaankuuluvien sopimusten nojalla. EU allekirjoitti yleissopimuksen 15. kesäkuuta 2011 ja Libanon 22. lokakuuta 2014.

EU talletti hyväksymisasiakirjansa yleissopimuksen tallettajalle 26. maaliskuuta 2012 ja Libanon 25. lokakuuta 2017. Näin ollen yleissopimus tuli voimaan sen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti EU:n osalta 1. toukokuuta 2012 ja Libanonin osalta 1. joulukuuta 2017.

Yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että kukin sopimuspuoli toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen yleissopimuksen tosiasiallisen soveltamisen. Tätä varten

¹ EUVL L 143, 30.5.2006, s. 2.

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä sopimuksella perustetun assosiaationeuvoston olisi hyväksyttävä päätös, jolla yleissopimuksen säännöt sisällytetään käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevaan pöytäkirjaan 4. Tämä tehdään sisällyttämällä muutettavaan pöytäkirjaan yleissopimusta koskeva viittaus, jonka nojalla sitä voidaan soveltaa.

Edelleen käynnissä olevassa yleissopimuksen muuttamista koskevassa prosessissa on saavutettu uudet nykyaikaistetut säännöt ja joustavammat alkuperäsäännöt. Yleissopimuksen virallinen muuttaminen edellyttää sopimuspuolten yksimielisyyttä. Se, että eräät sopimuspuolet vastustavat muutosta, saattaa viivästyttää hyväksymistä. Kun lisäksi otetaan huomioon sopimuspuolten ja sellaisten sopimuspuolissa noudatettavien sisäisten menettelyjen lukumäärä, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan äänestää virallisesta hyväksymisestä ja valmistella muutettujen sääntöjen voimaantuloa, muutetun yleissopimuksen soveltamiselle ei voida vahvistaa selkeää alkamispäivää.

Tätä taustaa vasten Libanon on pyytänyt, että muutettujen sääntöjen soveltaminen aloitettaisiin mahdollisimman pian vaihtoehtona nykyisten sääntöjen soveltamiselle, kunnes muutosprosessin tulos on selvillä. Pyynnön sisältö esitetään tarkemmin jäljempänä.

EU:n ja Libanonin on tarkoitus soveltaa näitä vaihtoehtoisia alkuperäsääntöjä väliaikaisesti ja kahdenvälisesti yleissopimuksen muutoksen tekemiseen ja voimaantuloon asti. Niitä on tarkoitus soveltaa vaihtoehtona yleissopimuksen sääntöjen soveltamiselle, sillä yleissopimuksen määräykset eivät rajoita sopimuspuolten välisissä asiaankuuluviissa sopimuksissa ja muissa asiaankuuluviissa kahdenvälisissä sopimuksissa vahvistettujen periaatteiden noudattamista. Näin ollen näistä säännöistä ei tehdä pakollisia, vaan talouden toimijat voivat soveltaa niitä vapaaehtoisesti, jos ne haluavat saada kyseisten sääntöjen mukaiset etuudet yleissopimusten mukaisten etuuksien sijaan. Niillä ei ole tarkoitus muuttaa yleissopimusta, jota sovelletaan edelleen sopimuspuolten välillä, eikä niillä muuteta yleissopimuksen mukaisia sopimuspuolten oikeuksia ja velvoitteita.

Neuvoston olisi vahvistettava assosiaationeuvostossa otettava EU:n kanta.

Siltä osin kuin ehdotetut muutokset koskevat nykyistä yleissopimusta, ne ovat luonteeltaan teknisiä eivätkä vaikuta tällä hetkellä voimassa olevan alkuperäsääntöjä koskevan pöytäkirjan sisältöön. Sen vuoksi niistä ei tarvitse tehdä vaikutustenarviointia.

3.1. Vaihtoehtoisten alkuperäsääntöjen yksityiskohdat

Vaihtoehtoisten alkuperäsääntöjen käyttöönottoa koskevilla muutosehdotuksilla alkuperäsäännöistä tehtäisiin joustavampia ja ajantasaisempia samaan tapaan kuin mitä unioni on jo sopinut muissa kahdenvälisissä sopimuksissa (EU:n ja Kanadan välinen laaja-alainen talous- ja kauppasopimus, EU:n ja Vietnamin välinen vapaakauppasopimus, EU:n ja Japanin välinen talouskumppanuussopimus sekä EU:n ja Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön kumppanuusvaltioiden välinen talouskumppanuussopimus) tai etuusjärjestelyissä (yleinen tullietuusjärjestelmä). Tärkeimmät muutokset olisivat seuraavat:

a) Kokonaan tuotetut tuotteet – aluksia koskevat edellytykset

Vaihtoehtoisissa säännöissä olevat ns. aluksia koskevat edellytykset ovat yksinkertaisempia ja joustavampia. Nykyisestä tekstistä (5 artikla) on poistettu tiettyjä edellytyksiä (kuten erityiset miehistöä koskevat vaatimukset); lisäksi muita edellytyksiä on muutettu joustavuuden lisäämiseksi (omistajuus).

b) Riittävä valmistus tai käsittely – keskiarvo

Ehdotetuissa vaihtoehtoisissa säännöissä (4 artikla) viejälle annetaan mahdollisuus pyytää tulliviranomaisilta lupaa laskea noudettuna-hinta ja ei-alkuperäainesten arvo keskiarvon perusteella kustannusten ja valuuttakurssien vaihtelujen huomioon ottamiseksi. Tämä auttaisi viejiä ennakoimaan tilanteet helpommin.

c) Poikkeama

Nykyinen poikkeama (6 artikla) on 10 prosenttia tuotteen noudettuna-hinnasta.

Ehdotetussa tekstissä (5 artikla) maataloustuotteille myönnettäisiin 15 prosentin poikkeama tuotteen nettopainosta ja teollisuustuotteille 15 prosentin poikkeama tuotteen noudettuna-hinnan arvosta.

Painoa koskeva poikkeama tekee arviointiperusteesta objektiivisemmän, ja 15 prosentin kynnysarvon katsotaan saavan aikaan riittävän lievennyksen. Sillä varmistetaan myös, että hyödykkeiden kansainvälinen hintavaihtelu ei vaikuta maataloustuotteiden alkuperään.

d) Kumulaatio

Ehdotettu teksti (7 artikla) sisältää edelleen kaikkia tuotteita koskevan diagonaalisen kumulaation sillä edellytyksellä, että kumulaation osallistuvat kumppanit hyväksyvät samat vaihtoehtoiset alkuperäsäännöt. Lisäksi siinä määrätään kaikkia muita tuotteita kuin harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tekstiilituotteita ja vaatteita koskevasta yleisestä täyskumulaatiosta.

Ehdotettu teksti sisältää myös harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteita koskevan kahdenvälisen täyskumulaation. Unioni ja Libanon voivat myöhemmin laajentaa yleisen täyskumulaation koskemaan myös harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteita.

e) Kirjanpidollinen erottelu

Nykyisissä säännöissä (yleissopimuksen 20 artikla) tulliviranomaiset voivat antaa luvan kirjanpidolliseen erotteluun, jos ”erillisvarastointi aiheuttaa huomattavia kustannuksia tai merkittäviä vaikeuksia”. Muutetun säännön (12 artikla) mukaan tulliviranomaiset voivat antaa luvan kirjanpidolliseen erotteluun, ”jos keskenään korvattavissa olevia alkuperä- ja ei-alkuperäaineita käytetään”.

Viejän ei enää tarvitse perustella kirjanpidollista erottelua koskevaa pyyntöään sillä, että erillisvarastointi aiheuttaisi huomattavia kustannuksia tai merkittäviä vaikutuksia; keskenään korvattavissa olevien aineiden käyttö on riittävä peruste.

Kun sokeri katsotaan aineeksi tai valmiiksi tuotteeksi, alkuperä- ja ei-alkuperäainesten varastojen ei enää tarvitse olla fyysisesti erillään.

f) Alueperiaate

Nykyisten sääntöjen (12 artikla) mukaan tietty valmistus tai käsittely voidaan tehdä alueen ulkopuolella tietyin edellytyksin. Tämä ei kuitenkaan koske tekstiilien kaltaisia harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteita. Tämä tekstiilejä koskeva rajoitus on poistettu ehdotetuista säännöistä (12 artikla).

g) Muuttumattomuus

Ehdotetussa muuttumattomuussäännössä (14 artiklan) sopimuspuolten välisille alkuperätuotteiden siirroille myönnetään enemmän lievennyksiä. Sen myötä poistuisivat tilanteet, joissa tuotteille, joiden alkuperästä ei ole epäilystä, ei myönnetä tuontietuustullia, koska suoraa kuljettamista koskevat viralliset vaatimukset eivät täyty.

h) Tullinpalautuksen tai tulleista vapauttamisen kieltäminen

Nykyisissä säännöissä (15 artikla) tullinpalautuksen kieltämistä koskevaa yleistä periaatetta sovelletaan kaikkien tuotteiden valmistuksessa käytettäviin aineksiin. Ehdotetuissa säännöissä (16 artikla) kaikkia tuotteita koskeva kieltäminen poistetaan, lukuun ottamatta harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteiden valmistuksessa käytettäviä aineksia. Tekstissä on kuitenkin myös eräitä poikkeuksia näitä tuotteita koskevaan tullinpalautuskieltoon.

i) Alkuperäselvitys

Muutoksen myötä käytetään vain yhtä alkuperäselvitystä (EUR.1-tavaratodistus tai alkuperäilmoitus) sen sijaan, että olisi esitettävä sekä EUR.1- että EUR.MED-tavaratodistus. Tämä yksinkertaistaa järjestelmää huomattavasti. Sen uskotaan myös parantavan sääntöjen noudattamista talouden toimijoiden keskuudessa, koska monimutkaisista säännöistä johtuvat virheet poistuisivat, ja helpottavan tulliviranomaisten hallinnointityötä. Sillä ei myöskään uskota olevan vaikutuksia alkuperäselvitysten tarkastuskapasiteettiin, vaan se säilyisi ennallaan.

Ehdotetut säännöt (17 artikla) sisältävät myös mahdollisuuden ottaa käyttöön rekisteröityjen viejien järjestelmä (REX). Tällaiset yhteiseen tietokantaan rekisteröidyt viejät laativat itse alkuperävaluutukset eikä valtuutettuja viejiä koskevaa menettelyä tarvitse noudattaa. Alkuperävaluutuksella on sama oikeudellinen arvo kuin alkuperäilmoituksella tai EUR.1-tavaratodistuksella.

Ehdotetuissa säännöissä annettaisiin myös mahdollisuus sopia sellaisen alkuperäselvityksen käytöstä, joka on annettu ja/tai toimitettu sähköisesti.

Jotta vaihtoehtoisten sääntöjen mukaiset alkuperätuotteet voitaisiin erottaa yleissopimuksen mukaisista alkuperätuotteista, vaihtoehtoihin pohjautuvissa alkuperätodistuksissa ja kauppalaskuilmoituksissa on oltava maininta sovelletuista säännöistä.

j) Alkuperäselvityksen voimassaolo

Alkuperäselvityksen voimassaoloa ehdotetaan pidennettäväksi nykyisestä 4 kuukaudesta 10 kuukauteen. Tämän uskotaan saavan aikaan osapuolten välillä tapahtuvissa alkuperätuotteiden siirroissa tarvittavat lievennykset.

3.2. Nimikekohtaiset säännöt

3.2.1. Maataloustuotteet

a) Arvo ja paino

Aiemmin alkuperäainesten rajat ilmaistiin arvona. Uudet rajat ilmaistaan painona, jotta hintojen ja valuuttakurssien vaihtelun vaikutukset vältettäisiin (esim. harmonoidun järjestelmän ex 19 ja 20 ryhmä sekä nimikkeet 2105 ja 2106) ja tietyt sokeria koskevat rajat poistettaisiin (esim. 8 ryhmä ja nimike 2202).

Vaihtoehtoisissa säännöissä kynnyksarvo korotetaan nykyisestä 20 prosentista 40 prosenttiin, ja niillä otettaisiin käyttöön tietyt nimikkeitä koskeva mahdollisuus ilmaista rajat joko arvona tai painona. Muutokset koskevat erityisesti seuraavia HS-ryhmiä ja -nimikkeitä: ex 1302, 1704 (raja voidaan ilmaista joko arvona tai painona), 18 (1806: raja voidaan ilmaista joko arvona tai painona), 1901.

b) Hankintamallien mukauttaminen

Muille maataloustuotteille (kuten kasviöljyt, pähkinät ja tupakka) vahvistetaan joustavammat säännöt, jotka on mukautettu nykyiseen taloustilanteeseen. Tämä koskee erityisesti harmonoidun järjestelmän 14, 15, 20 (myös nimike 2008), 23 ja 24 ryhmää. Vaihtoehtoisilla

säännöillä saavutetaan tasapaino alueellisten ja globaalien hankintojen välillä esim. 9 ja 12 ryhmässä. Sääntöjä on yksinkertaistettu (poikkeusten vähentäminen) 4, 5, 6, 8 ja 11 ryhmässä sekä ex 13 ryhmässä.

3.2.2. Teollisuustuotteet (lukuun ottamatta tekstiilejä)

Ehdotettu kompromissiratkaisu sisältää huomattavia muutoksia nykyisiin sääntöihin

- nykyisessä ryhmäsäännössä asetetaan kaksi kumulatiivista edellytystä useille tuoteluokille. Vastedes tällaisia edellytyksiä on vain yksi (harmonoidun järjestelmän 74, 75, 76, 78 ja 79 ryhmä);
- useat ryhmäsäännöstä poikkeavat erityissäännöt on poistettu (harmonoidun järjestelmän 28, 35, 37, 38 ja 83 ryhmä). Tällainen horisontaalisempi lähestymistapa helpottaa sekä toimijoiden että tullin toimintaa;
- nykyiseen ryhmäsääntöön lisätään vaihtoehtoinen sääntö, jolloin viejällä on enemmän valinnanvaraa alkuperävaatimuksen täyttämiseksi (27, 40, 42, 44, 70, 83, 84 ja 85 ryhmä).

Kaikkien näiden muutosten myötä nimikekohtaisista säännöksistä saadaan ajantasaisemmat ja nykyaikaisemmat, mikä yleisesti ottaen helpottaa alkuperäaseman saamista koskevien vaatimusten täyttämistä. Lisäksi edellä mainittu mahdollisuus käyttää tietyn ajan keskiarvoa noudettuna-hinnan ja ei-alkuperäainesten arvon laskemisessa yksinkertaistaa viejien tilannetta entisestään.

3.2.3. Tekstiilit

Tekstiilejä ja vaatteita koskevia uusia vaihtoehtoja on otettu käyttöön ulkoisen jalostuksen ja poikkeamien osalta. Tekstiin on lisätty myös uusia alkuperän saamiseen oikeuttavia prosesseja erityisesti kankaiden osalta. Tämän uskotaan helpottavan tuotteiden saatavuutta. Kahdenvälistä täyskumulaatiota sovellettaisiin vastedes myös näihin tuotteisiin. Tällaisessa kumulaatiossa tekstiiliaineiksille suoritettut käsittelyt (esim. neulominen ja kehrääminen) voidaan ottaa huomioon kumulaatiovyöhykkeellä tapahtuvassa tuotantoprosessissa.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Aineellinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”*sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita*”.

Ilmaisu 'säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia' käsittää myös sellaiset säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla, mutta jotka ”*voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännöstön sisältöön, jonka unionin lainsäätäjä antaa*”².

² Unionin tuomioistuimen tuomio 7.10.2014, Saksa v. neuvosto, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

4.1.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa

Assosiaationeuvosto on sopimuksella eli Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä Euro–Välimeri-sopimuksella perustettu elin.

Säädös, joka assosiaationeuvoston on määrä antaa, on säädös, jolla on oikeusvaikutuksia. Suunnitellusta säädöksestä tulee sitova kansainvälisen lainsäädännön nojalla assosiaatiosopimuksen 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta sopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Sen vuoksi päätösehdotuksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee.

4.2.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tavoite ja sisältö koskevat yhteistä kauppapolitiikkaa.

Sen vuoksi päätösehdotuksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 207 artiklan 4 kohta.

4.3. Päätelmä

Päätösehdotuksen oikeusperustan olisi oltava SEUT-sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Vaihtoehtoisten alkuperäsääntöjen käyttöönottoa koskevat muutosehdotukset perustuvat alkuperäsääntöjen uudistamisen periaatteeseen, ja niiden tarkoituksena on saattaa kyseiset säännöt vastaamaan hiljattain tehdyissä vapaakauppasopimuksissa määrättyjä uusia suuntauksia. PEM-yleissopimuksen muutetuilla säännöillä lähinnä yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan tullimenettelyjä, kuten

Riittävä valmistus tai käsittely – keskiarvo: viejien on helpompi ennakoida tilanteita, kun noudettuna-hinta ja ei-alkuperäainesten arvo lasketaan keskiarvon perusteella markkinoiden vaihtelut huomioon ottaen

Alkuperäselvitys: alkuperäselvityksiä yksinkertaistetaan, koska vastedes vain EUR.1-tavaratodistusta käytetään alkuperätodistuksena

Alkuperäselvityksen voimassaolo: alkuperätuotteiden siirtoja kevennetään pidentämällä alkuperäselvitysten voimassaoloaikaa 4 kuukaudesta 10 kuukauteen.

Näillä PEM-yleissopimukseen tehtävillä muutoksilla ei ole mitattavissa olevaa vaikutusta EU:n talousarvioon, koska niiden soveltamisala koskee pääasiassa kaupan helpottamista ja tulliviranomaisten nykyaikaisten käytäntöjen vahvistamista. Niillä otettaisiin käyttöön valinnaisia helpotuksia aloilla, jotka kuuluvat edelleen viranomaisten toimivaltaan,

vaikuttamatta sääntöjen sisältöön (kirjanpidollinen erottelu, alkuperäselvitykset, keskiarvotus). Jotkin yksinkertaistukset (kuten alusten arviointiperusteiden lieventäminen) parantavat ennustettavuutta poistamalla edellytykset, joita tulliviranomaisten on tällä hetkellä vaikea valvoa, kun taas muut yksinkertaistukset (muuttamattomuus) koskevat logistiikkaa vaikuttamatta sääntöjen sisältöön.

Vaikka tullinpalautusta koskevia määräyksiä muutetaan, tullinpalautuskieltoa sovelletaan edelleen tekstiili- ja vaatetuslalla, joka on jatkossakin yksi tärkeimmistä PEM-vyöhykkeen kaupan aloista. Muutetuilla säännöillä kodifioitaisiin nykyinen tilanne säilyttämällä joissakin sopimuspuolissa voimassa oleva kielto. Täyskumulaatio ehdotetaan otettavaksi yleisesti käyttöön PEM-vyöhykkeen sisällä. Tämän tarkoituksena on vahvistaa vyöhykkeen nykyisiä kaupparakenteita ja niiden täydentävyyttä, mutta tämän ei uskota vaikuttavan merkittäväällä tavalla EU:ssa kannettaviin tulleihin, koska kumulaation soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden on nykyiseen tapaan täytettävä omalla vyöhykkeellä saavutettua arvonlisäystä koskeva vaatimuksensa saadakseen etuudet.

Maatalousalan ja jalostettujen maataloustuotteiden alan nimikekohtaisten sääntöjen muutokset ovat lähinnä menetelmien mukauttamista, joka ei vaikuta sääntöjen sisältöön. Nykyiset arvoina ilmaistavat rajat ilmaistaan vastedes painona. Tämä arviointiperuste on objektiivisempi, ja tulliviranomaisten on helpompi tarkastaa se. Teollisuustuotteiden tuotekohtaisten sääntöjen yksinkertaistaminen vaikuttanee vain vähän tulleistä saataviin tuloihin, sillä monissa tapauksissa ne saattavat johtua pikemminkin muutoksista hankintalähteissä eikä niinkään siitä, että PEM-maista tuleva etuuskohteluun oikeutettu tuonti lisääntyisi sellaisen tuonnin kustannuksella, josta kannettiin aiemmin tuontitulleja. Näiden muutosten vaikutusta tuontitulleista saataviin tuloihin ei näin ollen voida ilmaista määrällisesti. Mitä tulee kauppaan ja sen vaikutuksiin etuuksien käyttöön, uusien sääntöjen myötä tapahtuva joustavuuden lisääntyminen korostaisi taloudellista yhdentymistä koko vyöhykkeellä ja esim. tekstiilialalla, jolla etuudet ovat jo nyt erittäin yleisiä. Tekstiilejä ja kumulaatiota koskevien sääntöjen parantamisen tarkoituksena on pääasiassa tehostaa alueellista yhdentymistä entisestään ja helpottaa aineiden saatavuutta vyöhykkeellä eikä se, että vastedes ei-alkuperäaineeksi saisi tuoda enemmän vyöhykkeen ulkopuolelta.

6. SUUNNITELLUN SÄÄDÖKSEN JULKAISEMINEN

Koska assosiaationeuvoston säädöksellä muutetaan assosiaatiosopimusta, on aiheellista julkaista se *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sen hyväksymisen jälkeen.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä Euro–Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, sekä katsoo seuraavaa:

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni teki Euro–Välimeri-sopimuksen Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta, jäljempänä ’sopimus’, neuvoston päätöksellä 2006/356/EY¹, ja sopimus tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2006.
- (2) Sopimukseen sisältyvä pöytäkirja 4 koskee käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä. Mainitun pöytäkirjan 38 artiklan nojalla sopimuksen 74 artiklan 1 kohdalla perustettu assosiaationeuvosto, jäljempänä ’assosiaationeuvosto’, voi päättää muuttaa pöytäkirjan määräyksiä.
- (3) Assosiaationeuvoston on määrä hyväksyä seuraavassa kokouksessaan päätös pöytäkirjan 4 muuttamisesta.
- (4) On aiheellista määrittää kanta, joka otetaan unionin puolesta assosiaationeuvostossa, koska assosiaationeuvoston päätös tulee olemaan unionia sitova.
- (5) Unioni teki etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen, jäljempänä ’yleissopimus’, neuvoston päätöksellä 2013/93/EU², ja yleissopimus tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2012. Siinä vahvistetaan sopimuspuolten välillä tehtyjen asiaankuuluvien sopimusten nojalla kaupattavien tavaroiden alkuperää koskevat määräykset, joita sovelletaan rajoittamatta kyseisissä sopimuksissa määrättyjen periaatteiden noudattamista.
- (6) Yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että kukin sopimuspuoli toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen yleissopimuksen tosiasiallisen

¹ Neuvoston päätös, annettu 14 päivänä helmikuuta 2006, Euro–Välimeri-sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta (EUVL L 143, 30.5.2006, s. 1).

² Neuvoston päätös 2013/93/EU, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2011, etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta (EUVL L 54, 26.2.2013, s. 4).

soveltamisen. Tätä varten assosiaationeuvoston olisi hyväksyttävä päätös yleissopimusta koskevan viittauksen lisäämisestä sopimuksen pöytäkirjaan 4.

- (7) Yleissopimuksen muutoksesta käytyjen keskustelujen tuloksena laadittiin uudet nykyaikaistetut ja joustavammat alkuperäsäännöt, jotka on määrä sisällyttää yleissopimukseen. Odotettaessa muutosprosessin lopputulosta EU ja Libanon ovat ilmaisseet halukkuutensa soveltaa uusia sääntöjä mahdollisimman pian kahdenvälisesti ja vaihtoehtona nykyisten sääntöjen soveltamiselle.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Assosiaationeuvostossa unionin puolesta otettava kanta perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan assosiaationeuvoston säädösluonnokseen.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu komissiolle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*